

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8693 van 21 juni 2012
in de zaak A. 205.163/XIV-34.291**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat William Vandevoorde
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 475
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 8 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 80.741 van 7 mei 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 juni 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat de verzoeker het rapport van Human Rights Watch, dat hij ter terechtzitting heeft neergelegd, niet in concreto toelicht en dat dit rapport niet bij machte is afbreuk te doen aan de uitgebreide en objectieve informatie waarop de oorspronkelijk bestreden beslissing is

gebaseerd. Het bestreden arrest voldoet op dit punt dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat de verzoeker aanvoert dat uit het rapport blijkt dat hij het slachtoffer is van de nalatigheid van de autoriteiten en de motivering in het bestreden arrest niet afdoende is, is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Met het tweede middel beoogt de verzoeker in wezen een nieuwe feitelijke beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op éénentwintig juni tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams